

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Dějiny Židů ve Voticích.

Zpracoval

MUDr. Vilém Klein, Praha.

V kotlině, romanticky lemované lesnatými stráněmi, rozkládá se město Votice. Před 13. stol. nebylo v těchto místech po nějaké osadě ani památky. Rozsáhlými lesy táhla se jediné zemská cesta (nynější státní silnice), spojujíc Prahu s jižními Čechami a s cizinou.

Židoovské město

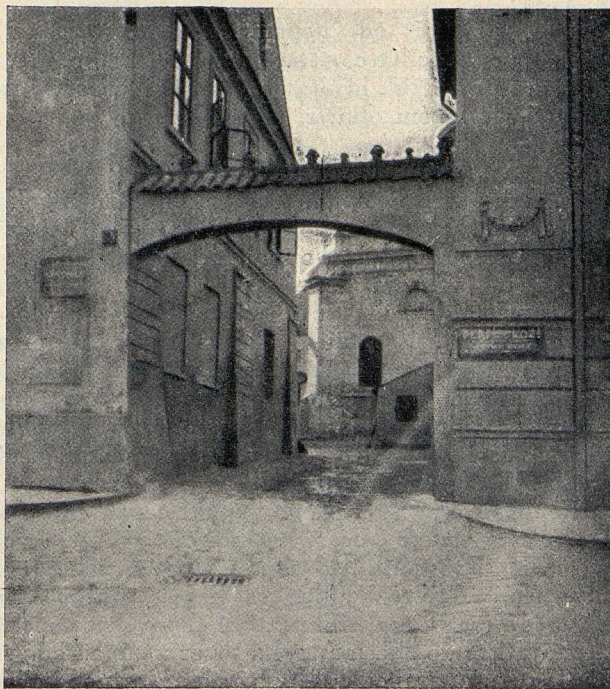
Byla nepostradatelná pro všechny obchod, dopravu i pro válečnictví. Proto byla i tolikerym svědkem výpravných tažení v husitských válkách i ve válce třicetileté a svědkem všech utrpení, jež město stihla. Její směr městem byl poněkud jiný nežli dnes. Nejstarší směr: z Bystrice okolo Tožice, Zahradnic, skrze Olbramovice, k mlýnu Kramperovu, Městečko, Mladoušov, přes potok Bystrý, okolo „Hamburku“, okolo hotelu „Modrá hvězda“, přes náměstí okolo kláštera, na Polský vrch, Hostišovem k Oldřichovci, Milčínu na Borotín, podél potoka Tismenice na Tábor. Pozdější směr (1749): Z Olbramovic k Srbcům, nad Pinglem okolo nynější pily Vrzalovy (je dosud znáti starou cestu). Směr od r. 1843: Z náměstí nynější ulicí Táboorskou (dříve zvanou Farní) a Opalím na Hostišov. Stará silnice na Polský vrch ponechána pro okresní silnici, kterou od Polského vrchu stavěli r. 1840 na Smilkov. Nynější Pražská ulice nebývala a silnice tímto směrem vedla nejspíše teprve od r. 1843.

Kdy byly V. založeny, určitě nevíme. Snad se tak stalo v druhé polovici XIII. stol. Zakladatelem se jmenuje rytíř Ota, který se pak psal „z Otice“. První z rytířů Otických je znám Aleš z Otice, který založil farní kostel sv. Václava kolem r. 1350. Stavbou dalších domků rozšířila se původní malá osada votická „Podhradí“, kde ve skupině domků bydleli hlavně řemeslníci, od hradu (východně a jižně ode dvora a pivovaru) směrem západním a stala se městečkem, jež poddáno bylo rytířům z Otice. Patřily tedy V. mezi „šosovní“ města. Tak se jmenovala města a městečka, která byla sice poddanská čili robotní, ale stála pod ochranou

svých pánů. (Slovo „šosovní“ pochází z německého „Schutz“ = ochrana.)

Kdy žid. m ě s t o povstalo, také nelze určit, musilo však již v 14. stol., kdy se římská katolici od jinověrců lišili, jen nějaký ten domeček při pražsko-linecké silnici, zvláště za městem, vykazovati. Snášenlivost náboženská utrakvistů proti jinověrcům přilákala množství Židů do okolí města Hory Tábor a tak nalzáme v 15. stol. ve V. počet Židů, kteří se po městě a v ulici Kouřimské (nyní Táboorské) v domech 12, 75 (Rabiškových dům) a 76 (Rosolův dům) usazovali. Jich počet rostl tak, že již v r. 1538 ve V. znamenitou obec působili, školu modlitební a krchov svůj měli, kdy dle „staré Památkův knihy¹⁾“ města V. Adam Švec prodal zahradu (na jiném místě se mluví o louce) Židům votickým, která jest u rybníka pod Vápenkou ke hřbitovu. Bývalý soudní adjunkt Jakubička ve svých spisech „Děje- a místopis okresu Votického“ (rukopis v majetku města Votic) je toho mínění, že Židé votičtí, i tudíž načeradští a hořeptičtí, tu louku koupili k rozšíření stávajícího již staršího hřbitova, čím chce dokázati i větší stáří o. ž. ve V.

Že ve V. bydlelo již v té době více Židů, vysvítá též z krátkého extraktu²⁾, z výtazku, co odváděli žid. starší v Praze na různých hlavních daních od Židů venkovských do komory české, v kterých městech a osadách Židé se zdržují, kolik jich porůznu se tam

Dolejší brána mezi domy č. II. a III.

nalézalo a ke zdanění popsáno bylo. Bylo jich v r. 1570 napočteno 12½ osob. Poněvadž „suma všech ku zdanění sepsaných osob“ obnášela 413 osob, je vidno, že